

Кризовий стан економіки України висуває жорсткі вимоги до органів влади стосовно мобілізації стратегічного потенціалу для забезпечення стійкого розвитку та здобуття гідних конкурентних позицій на світовому просторі.

В умовах обмеженості бюджетних коштів соціально-економічний розвиток регіонів вимагає інтегрування підходів та пошуку дієвих механізмів самоорганізації регіональних систем, як ніколи раніше спроможних до саморозвитку. Для регіонів настав час використовувати властивості саморозвитку, самозабезпеченості та самоорганізації на базі підвищення ефективності використання свого потенціалу.

Необхідною умовою для саморозвитку регіону виступає симбіоз ресурсних можливостей та наявних організаційно-управлінських механізмів, що можливо при ефективному використанні людського потенціалу. Ресурсна база регіону є достатньою умовою для його саморозвитку, однак неефективність управління нею призводить до втрати конкурентних переваг регіону та унеможлиблює формування нових переваг.

Ефективне використання людського потенціалу сприяє зміцненню та формуванню стійких конкурентних переваг регіону в таких сферах як: соціальна, безпека населення, наука, розвиток малого бізнесу, промисловості, а також нарощенню інвестиційного, інноваційного потенціалу [2].

Саморозвиток регіону як відкритої системи базується на законі синергії, що передбачає наявність як позитивних так і негативних синергетичних ефектів. Ресурси регіону мають певні можливості (енергію), які в процесі управлінського впливу можуть як нарощуватися та мати приріст енергії (позитивна динаміка ВРП, розвиток інноваційної діяльності, налагодження ефективних міжрегіональних зв'язків тощо), так і нераціонально використовуватися, що призводить до зниження енергетичного ресурсу регіону в порівнянні з простою сумарною енергією наявних ресурсів [1].

Отримання приросту енергії можливо за наявності ефективних організаційно-управлінських механізмів, що базуються на професійних компетентностях людських ресурсів. Високий професіоналізм представників регіональної влади дозволяє розробити дієві механізми управління ресурсною базою регіону, координації між суб'єктами регіонального розвитку: бізнесу та влади, влади та громадськості, бізнесу та громадськості.

Наявність знаннієбазованих підприємств сприяє нарощенню інтелектуального потенціалу регіону на основі формування та розвитку професійних компетентностей персоналу, що дозволяє нарощувати інноваційно-інвестиційний потенціал регіону та підвищувати конкурентоспроможність підприємств, регіону та національної економіки в цілому.

Важливим завданням місцевих органів влади при використанні людського потенціалу саморозвитку є: розробка дієвих програм навчання, налагодження міжнародних зв'язків в сфері освіти та обміну досвідом, недопущення відтоку висококваліфікованих кадрів за межі регіону тощо.

Список використаних джерел

1. Кизим М. О., Іванова О. Ю. Формування потенціалу саморозвитку регіонів України: теоретичний аспект / М. О. Кизим, О. Ю. Іванова // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія "Економіка". Вип. 1 (45). – Т.1. – 2015. – С. 15-21.

2. Чучулина Е. В. Человеческий капитал как фактор социально-экономического развития региона / Е. В. Чучулина // Вестник Пермского университета. Серія «Экономика». Вип. 1(20). – 2014. – С. 52-57.